

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma și
Iurie Diaconu,

judecând, fără citarea părților, recursul în anulare prin care se solicită casarea sentinței Tribunalului militar al garnizoanei Sevastopol din 06 februarie 1942, declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, în cauza penală în privința lui

Meikler Leib Marcovici, născut în anul 1913, originar or. Călărași, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de recurs în anulare: 09.03. – 16.05.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Tribunalului militar al garnizoanei Sevastopol din 06 februarie 1942, Meikler Leib a fost condamnat în baza art. 58-10 alin. (2) Cod penal al RSFSR, la pedeapsă capitală.

2. Potrivit sentinței, Meikler Leib a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru faptul că, având atitudine ostilă față de puterea sovietică, a desfășurat agitație antisovietică de ordin contrarevoluționar printre populația civilă din or. Sevastopol, îndreptată spre discreditarea partidului și guvernului sovietic, laudând totodată ordinea și sistemul existent din România burgheză.

3. Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, a declarat recurs în anulare, invocând temeiul prevăzut de art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea sentinței Tribunalului militar al garnizoanei Sevastopol din 06 februarie 1942, cu încetarea procesului penal și reabilitarea lui Meikler Leib, din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea inculpatului la răspundere penală.

În susținerea celor menționate în textul recursului în anulare, Procurorul General Adjunct a invocat faptul, că în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată nu a fost dovedit caracterul contrarevoluționar al acțiunilor lui Meikler Leib, deoarece afirmațiile lui nu conțineau chemări la lichidarea, subminarea sau slăbirea puterii de stat ori la săvârșirea unor infracțiuni

contrarevoluționare, după cum prevede dispoziția art. 58-10 alin. (2) Cod penal RSFSR.

Mai mult, procurorul a specificat, că sentința de condamnare în privința lui Meikler Leib a fost pronunțată luându-se la bază doar declarațiile ultimului, nefiind cercetate și alte mijloace de probă.

Instanța de judecată a încălcat în mod flagrant dreptul lui Meikler Leib la apărare, examinând cauza penală în lipsa apărătorului, a cărui participare în cazul dat era obligatorie.

Astfel, consideră recurentul că, condamnarea lui Meikler Leib constituie un viciu fundamental comis în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, întrucât a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

4. Judecând recursul în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1), coroborat cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

La 30 decembrie 1992 a intrat în vigoare Legea nr. 1225-XII din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice.

Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit art. 3 al Legii nominalizate, sunt declarate nevinovate și urmează a fi reabilite în fața societății și reintegrate în drepturi, indiferent de locul de trai în prezent, toate persoanele care, în perioada dintre 7 noiembrie 1917 și 23 iunie 1990, au fost supuse represiunilor politice în baza deciziilor organelor de stat judiciare sau extrajudiciare pentru „activitate contrarevoluționară”.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, Meikler Leib a fost condamnat la 06 februarie 1942, prin sentința Tribunalului militar al garnizoanei Sevastopol pentru săvârșirea unor infracțiuni contrarevoluționare, în lipsa apărătorului, fără a-i fi respectat dreptul la apărare.

Rezultă că, instanța a ignorat în mod vădit principiile și normele unanim recunoscute și fundamentale a unui proces penal echitabil, conform cărora orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa, având dreptul să fie asistată de un apărător, nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa.

Ținând cont de cele constatate și de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit găsește prezente în speța vizată motive întemeiate de a interveni în hotărârea judecătorească irevocabilă de condamnare a lui Meikler Leib în baza art. 58-10 alin. (2) Cod penal al RSFSR, cu casarea acesteia și, în temeiul prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, încetează procesul penal, din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspundere penală, cu reabilitarea condamnatului.

Prin urmare, în temeiul circumstanțelor nominalizate, recursul în anulare de pe rol devine pasibil admiterii, cu casarea totală a hotărârii irevocabile contestate, ca fiind afectată de un viciu fundamental și dispunerea încetării procesului penal, din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspundere penală.

5. În conformitate cu prevederile art. art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), 453 alin. (1), art. 457 alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, casează sentința Tribunalului militar al garnizoanei Sevastopol din 06 februarie 1942, cu încetarea procesului penal în privința lui *Meikler Leib Marcovici* condamnat în baza art. 58-10 alin. (2) Cod penal al RSFSR.

Meikler Leib Marcovici este reabilitat în fața societății și reintegrat în drepturi.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 mai 2017

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Iurie Diaconu